

Abstrakt:

Tato bakalářská práce se zabývá vizuálním symbolismem v českém znakovém jazyce. Po teoretickém úvodu zaměřeném zvláště na vývoj lingvistického pohledu na arbitrárnost a ikoničnost v přirozených jazycích a na společné působení metaforického a ikonického mapování ve znakových jazycích, tzv. zdvojeného mapování, je popsán fenomén zvukového symbolismu v mluvených jazycích. Poznatky z fungování zvukového symbolismu v mluvených jazycích společně s poznatky o ikoničnosti, metaforách a zdvojeném mapování jsou použity k vyložení vztahu mezi parametry (fonémy) fonologické struktury znaku a významem ve znakových jazycích. Empirická část obsahuje analýzu znaků českého znakového jazyka artikulovaných v místě artikulace ústa. Na materiál jsou uplatněny získané poznatky o fungování prvků vizuálního symbolismu (fonestémů), které kódují/mapují význam komunikace – řeč. Výběrově jsou poznatky aplikovány na znaky artikulované v neutrálním znakovacím prostoru, ale disponující shodnými fonestémy ze stejného významového okruhu komunikace – řeč